

udlejes til Personer, som har eller sidst har haft Bopæl indenfor Kommunen, at Beboelseslejligheder (derunder Hoteller) ikke uden Kommunalbestyrelsens Samtykke maa tages i Brug paa anden Maade end til Beboelse, og at Bestemmelserne i Lov af 1. April 1921 § 18 finder Anvendelse i Kommunen, hvorved Kommunen bemyndiges til at foretage Udleje af saadanne Lejligheder, som har staaet ledige en vis Tid. *Fra den 1. Maj 1925 bortfalder enhver Form for Husleje-regulering, ogsaa den sidstnævnte Kontrol.*

I Kommuner, i hvilke hidtil nedsatte Navn i Medfør af foranstaaende Bestemmelse ophører at bestaa fra 1. Maj 1923, kan Kommunalbestyrelsen vedtage (med simpel Stemmerflerhed) som gældende for Tiden indtil 1. Maj 1924 de samme Kontrollbestemmelser, som ovenfor er angivet, hvorved der altsaa tilvejebringes et Overgangsaaar.

De Bestemmelser i den gældende Boliglov, som ikke vedrører Huslejeregulering (Forbud mod Nedrivning, Skattelempelser, visse Stempelbegunstigelser, Kontrolforanstaltninger m. v.), vedbliver at gælde til 1. Maj 1925. Det fastsættes desuden, at for saa vidt en Kommune af Hensyn til Boligforholdene er nødt til at skaffe Bolig i en anden Kommune til Personer, der er anmeldt som husvilde til førstnævnte Kommune, kan Indenrigsministeriet bestemme, om og i hvilket Omfang disse Personer i offentligretlig Henseende vedblivende skal betragtes som havende Bopæl i førstnævnte Kommune.

Indenfor det i Folketinget om Lovforslaget nedsatte Udvalg lykkedes det ikke at tilvejebringe Enighed, ganske vist stilledes af det samlede Udvalg flere Ændringsforslag, men der var Uenighed om Grundsynspunktet for Lovforslaget. Venstres Medlemmer af Udvalget udtalte, at de „anser det af Indenrigsministeren forelagte Forslag for at være en fuldt ud forsvarlig Akvikling af de nugældende Huslejerestriktioner, særlig naar der med disses Ophør indføres Bestemmelser mod Huslejaager“, men de har dog været villige til at gaa med til en fra anden Side ønsket længere Afviklingsfrist for Storkøbenhavn. — Det konservative Folkepartis Udvalgsmedlemmer udtalte ligeledes, at de „har anset det for deres Opgave at være medvirkende til at skabe en endelig Akviklingslov paa Boliglovgivningens Omraade ud fra den Forudsætning, at den indføjede Aagerbestemmelse er tilstrækkelig til at værne Lejerne mod en ubillig Udnyttelse fra Udlejernes (Ejernes og